Синичка дзьобала сало,
Прив'язане до вікна,
А потім сала не стало,
Та все прилітала вона.

На скрипці грала під хатою,
Але не просила їди,
Бо стала сама багатою —
Минулися холоди.

Із вдячності пташка грала,
Неначе скрипаль-корифей.
А хата їй відповідала
Щасливим сміхом дітей.